

❖ פרשת חיי שרה ❖

עליות:

כהן - עד "לאמר לו" (כג,ה).

לוי - "עירו לאמר" (כג,י).

ישראל - "עובר לסוחר" (כג,טז).

רביעי - "לבני ליצחק" (כד,ד).

חמישי - "לבני משב" (כד,ז).

ששי - "אדוני אברהם" (כד,יב).

מוסיפים - 1) "זהב משקלם" (כד,כב).

2) "וישתחו לה" (כד,כו).

3) "אברהם אנכי" (כד,לד).

4) "אשה לבני" (כד,לח).

5) "לבן אדוני" (כד,מד).

6) "על ידיה" (כד,מז).

7) "ארצה לה" (כד,נב).

סמוך - "את שער שונאיו" (כד,ס).

מפטיר - מתחיל "בני ישמעאל" (כה,טז).

דקדוקי הקריאה:

כג-ו: נשיא אלהים: פסק אחרי תיבת אלהים¹.

¹ כך המנהג ברוב הקהילות וכמ"ש במנחת שי ע"ש. ומר' י. עטאר יצ"ו שמעתי בלי פסק, וכן שמעתי מבעל קורא שקרא שנים רבות בפני חכם ע. הלוי חארה ע"ה.

כג-ט: לאחזת קבר: המעמיד באות ל', ו"אחזת" נקראת מלרע ומתחברת עם "קבר" בהעמדת הק'.

כד-ט: וישבע: אין מעמיד תחת הב', מלעיל.

כד-טו: טרם: הנגינה מלעיל.

כד-כא: לדעת: רביע.

כד-מז: ילדה לו: ל' בשוא נח. ד' רפויה. ל' דגושה.

כד-פז: האהלה: רבים נהגו לנגן טעם התרי קדמין באות ה', והנכון לנגן הטעם באות א'².

כה-ח/יז: ויאסף: הטעם בא', מלעיל.

Shaar Bin Yamini

² כך נהגו בקהילות החלבים משנים קדמוניות וכמו ששמעתי מחכם י. עטיה יצ"ו שכך נהג רבו חכם משה מעלי הכהן טוויל ע"ה. וכך נהגו חכם נסים הכהן צפדי ע"ה וחכם א. חילו ע"ה, ובק"ק אגודת דודים. אבל שמעתי שחכם מנחם זיאת ע"ה היה מקפיד לנגן הטעם באות א', וכך שמעתי בשם החכם א. סולי ע"ה (וכן נוהגים בק"ק אור תורה), ומר' י. עטאר יצ"ו. והוא הנכון, כי הה' מנוקדת בחטף סגול ולעולם לא יבא טעם באות מנוקדת בחטף. ודע ששמעתי שחכם י. שחיבר ע"ה הורה לקרוא תיבה זו בקדמא באות ל', ונראה דסבר דאע"פ שמוכרח להיות מעמיד באות א', מ"מ אין התיבה נקראת מלעיל ממש (כדי שיבא תרי קדמין במקום קדמא, כידוע דכל תיבה המנוגנת בקדמא אם היא מלעיל מנוגנת בתרי קדמין), אלא המעמיד הוא רק לחטוף את הסגול, ולעולם עיקרה מלרע ושם הנגינה.